אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר
נתתי לבני ישראל: וראיתה אתה ונאספת אל
עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך:
כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה
להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת
קדש מדבר צן: ס וידבר משה אל יהוה
לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש
על העדה: אשר יצא לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא
תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה:
ס ויאמר יהוה אל משה קח לך את
יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את
ידך עליו: והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם: ונתתה
מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישר
ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו
במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל
פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה:
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את
יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני
כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר
דבר יהוה ביד משה: פ וידבר יהוה אל
משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי
תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה

ואמר יי׳ למשה סק לטורא
דעבראי הדין וחזי ית ארעא די
יהבית לבני ישראל: ותחזי יתה
ותתכנש לעמך את אף את כמא די
אתכניש אהרן אחוך: כמא די
סריבתון על מימרי במדברא דצין
במצות כנשתא לקדשותי במיא
לעיניהון אינון מי מצות רקם
מדברא דצין: ומליל
משה קדם יי׳ למימר: ימני יי׳
אלה רוחיא לכל בסרא גברא
על כנשתא: די יפוק קדמיהון
ודי יעול קדמיהון ודי יפקנון
ודי יעלינון ולא תהי כנשתא דיי׳
כענא דלית להון רעי:
ואמר יי׳ למשה דבר לך ית
יהושע בר נון גבר די רוח נבואה
ביה ותסמוך ית ידך עלוהי:

ותקים יתיה קדם אלעזר כהנא
וקדם כל כנשתא ותפקיד יתיה
לעיניהון: ותתן מזיוך
עלוהי בדיל דיקבלון מניה
כל כנשתא דבני ישראל: וקדם
אלעזר כהנא יקום וישאל
ליה בדין אוריא קדם יי׳ על
מימריה יהון נפקין ועל מימריה
יהון עלין הוא וכל בני ישראל
עמיה וכל כנשתא: ועבד משה
כמא די פקיד יי׳ יתיה ודבר
ית יהושע ואקימיה קדם
אלעזר כהנא וקדם כל
כנשתא: וסמך ית ידוהי עלוהי
ופקדיה כמא די מליל יי׳ בידא
דמשה: ומליל: פקיד
ית בני ישראל ותימר להון ית
קרבני לחים סדור לקרבני
לאתקבלא ברעוא תטרון לקרבא
קדמי בזמניה:

פני שמיעת: וכן אנ׳ כיון כל
מקום שהזכיר מיתתם הזכיר
סורחנם. להודיע שלא היתה
בהם אלא זו בלבד: הם מי
מריבת. הם לבדם אין בהם עון
אחר: דבר אחר הם שהמרו
הם הן שהמרו בם הסלעים
המרו מדבר צן: וידבר משה
אל יי׳ וגו׳ להודיע שבחן של
צדיקים שכשנפטרין מן
העולם מניחין צרכן ועוסקין
בצרכי צבור: לאמר אמ׳ לו
השיבני אם אתה ממנה להם
פרנס אם לאו: יפקד יי׳ כיון
ששמע משה שאמ׳ לו
המקום תן נחלת צלפחד
לבנותיו אמ׳ הגיעה שעה
שאתבע צרכי שיירשו
בני את גדולתי אמ׳ לו הק׳
לא כך עלתה במחשבה לפני
כדי הוא יהושע ליטול שכר
שימושו שלא מש מתוך
האהל וזהו שא׳ שלמה נוצר
תאנה יאכל פריה: אלהי הרוחת
למה נאמ׳ אמ׳ לפניו רבונו של
עולם גלוי לפניך דעתן של
כל אחד ואחד ואינן דומין
זה לזה מנה עליהם מנהיג
שיהא סובל כל אחד לפי דעתו:
אשר יצא לפניהם לא כדרך
מלכי האומות אשר יצאו לפני
שו שיושבין בבתיהם
ומשלחין חיילותיהם למלחמ׳
אלא כדרך שעשיתי אני
שנלחמתי בסיחון ועוג שנא׳ אל
תירא אותו וכדרך שעשה
יהושע וילך יהושע אליו ויאמר
הלנו אתה וגו׳ וכן בדוד כי הוא
יוצא ובא לפניהם יוצא בראש
ונכנס בראש: אשר יוציאם
בזכותן: ואשר יביאם בזכותן
דבר אחר אשר יביאם שלא
תעשה לו כדרך שעשית
לי שאיני מכניסן לארץ: קח

לך: קח. קחנו בדברים: אשריך
שזכית להנהיג בנן של מקום:
לך: את שבדוק לך: את זה אתה
מכיר: אשר רוח בו. כאשר שאלת
שיכול להלוך כנגד רוחו של כל אחד
ואחד: וסמכת את ידך עליו. תן לו
מתורגמן וידרוש בחייך שלא יאמרו
לא היה לו להרים ראש בחיי משה:
וצויתה אותו. על ישראל: דע
שטרחנין הן וסרבנים הן על מנת
שתקבל עליך: ונתתה מהודך. זה
קירון עור פנים: מהודך. ולא כל

הודך. מצינו למדין פני משה כחמה פני יהוש׳
כלבנה: למען ישמעו כל עדת בני ישר׳ שיהו
נוהגין בו כבוד ויראה כדרך שנוהגין בך:
ולפני אלעזר הכהן יעמד. הרי שאילתך שאותו
שאין הכבוד זז מבית אביך שאף יהושע
יהא צריך לאלעזר: ושאל לו. כשיצטרך
לצאת למלחמה: על פיו של אלעזר: וכל העד׳
סנהדרין: ויקח את יהושע. לקחו בדברים
והודיעו מתן שכר פרנסי ישר׳ לעולם הבא:
ויסמך את ידיו. עשאו ככלי מלא וגדוש
ומלאו חכמתו: את ידיו. בעין יפה יותר

ממה שנצטוה שהק׳ אמ׳ לו וסמכת את ידך
והוא עשה בשתי ידיו: כאשר דבר יי׳ אף
לענין ההוד נתן מהודו עליו: צו את בני ישר׳
מה אמור למעלה יפקד יי׳ וגו׳ אמ׳ לו הק׳ עד
שאתה מצוני על בני צוה את בני עלי משל לבת
מלך שהיתה נפטרת מן העולם והיתה מפקדת
לבעלה על בנה כו׳ כדאית׳ בספרי: קרבני זה הדם
לחמי אלו אימורים וכן הוא או׳ והקטירם הכה׳
המזבחה לחם אשה: לאשי הנתנים לאשי מזבחי
ריח: נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני: תשמרו שיהו כהנים
לוים וישר׳ עומדים על גבין מכאן למדו ותיקנו מעמדות:
במועדו בכל יום הוא מועד לתמידים: ואמרת להם זה האשה כו׳:

את חזאל למלך על ארם: ואת
יהוא בן נמשי תמשח למלך על
ישראל ואת אלישע בן שפט
מאבל מחולה תמשח לנביא
תחתיך: והיה הנמלט מחרב
חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב
יהוא ימית אלישע:
והשארתי בישראל שבעת
אלפים כל הברכים אשר לא
כרעו לבעל וכל הפה אשר לא
נשק לו: וילך משם וימצא